

DEVRİMCİ¹

SOSYALİST DEVRİMCİ GENÇLİK LİSE YAYINIDIR.

15.SAYI

KURU EKMEK BÜTÇESİNE, YOKSULLUK DÜZENİNE KARŞI

*Ekmek, Adalet, Bağımsızlık,
Barış, Eşitlik ve Özgürlük için*

İŞÇİLER GELİYOR!

TÜRKİYE
İŞÇİ
PARTİSİ

DEVRİMCİDEN

Uzun zaman sonra liselilerle buluŖan Devrimci Dergi, internet formatı üzerinden, güncel içerik ve siyasal kararlılığıyla sizlere ulaşıyor. Ülkemizde her geçen gün daha da zorlaşıan yaşıam koşıulları, pandeminin ikinci dalgasının açıklanan yalan vaka sayıları, bakan skandalları ve alınmayan önlemler ile insanların göz göre göre lme gönderilmesiyle üzerimizden geçmeye devam ediyor. Akıl karı olmayan bu ucube yönetim kendi ynetemediğinin her geçen gün daha da farkına varıp yerini Ŗiddet, baskı ve zor ile sağlamlaştırmaya çalışıyor. Ülkemizin aydınlık tarafı ise direniyor. İŖşı mahallelerini kasıp kavuran corona'ya, çöken eğitim sitelerine, geleceksizliğe, işsizlik ve yoksulluğa karşı direniyor. Bütün bu kaosun içinden Ŗunu çıkarabiliriz ki ne rüzgarlar eserse essin umut dimdik ayakta!

Dergimizin ilk yazısında, güncel siyasetin değerlendirilmesiyle başılayıp ülkemizdeki en onurlu ve dinamik mücadelelerden biri olan kadın mücadelesinin kritik günlerinden biri olan 25 Kasım'ı konu ediyoruz.

Türkiye'de her 3 yılda bir değiştirilen, Ŗahısların isteği üzerine belirlenen ve bir sürü skandala konu olmuşı eğitim sistemimizin büyük yıkımını, artılarından sonra, pandemi sürecinde başıvurulan EBA TV ile görmüş olduk. Eğitimin durumunu incelediğimiz bu yazıyı sizlere sunar ve nesillerin hak ettikleri eğitime kavuşıtukları yarınlar dileriz.

Kllyatına baktığımızda ufuksuz bir teorisyen, bilim adamı, sokakta barikatın arkasında bir general: 200.yaşıını kutladığımız Friedrich Engels iki yüzyıl öncesinden yaşıadığımız sistemi görmüş, incelemişı ve değişmesi uğruna savaşımış ancak daha önemlisi bizlere başılangı noktası olmuştur.

Bir sayfa daha çevirdiğimiz yüzümüze bir tokat gibi çarpan bir ülke gerçeği: Deprem." Fay hatlarıyla erevelenmişı ülkemizde her Ŗey de sınıfsal mı?" sorusuna en güzel örneklerden biri de yaşıanan doğa olaylarının afet ve felaketlere dönüşmesidir. Bu dönüşüm son derece sınıfsaldır. Depremde gecekondular ve yoksul halkın yaşıadığı evler yıkılır.

İşin aslı, sayfamızda üzerine birçok kez yazılıp çizilen ve kadın hakları dediğimizde mihenk taşı olan bir konuya geliyor: İstanbul sözleşmesi

yaşamak için sosyalizm!

PROBLEMLERİN ÇÖZÜMÜ BİZİZ!

Geçtiğimiz sekiz ayda insanlık yüz yıldır karşılaşmadığı bir salgınla karşı karşıya geldi.

Her madalyonun iki yüzü olduğu gibi her tarihsel olayın da tarafından bakılabileceği iki perspektifi vardır. Halkın tek başına, kendi yarattığı dayanışma ve örgütlülükten başka hiçbir silahının olmadığı Covid-19 ile verdiği savaş madalyonun bir yüzü iken diğer yüzünde ise halkı enfekte hasta sayılarında açıkça kandırdığını itiraf eden özel hastane patronu Sağlık Bakanı, çöken EBA için “Ne güzel talep yoğunluğu var.” diye değerlendirme yapan özel okul sahibi Eğitim Bakanı Ziya Selçuk var.

Bu ikircikli durum tesadüfen oluşup süren durumlar değildir. AKP iktidarda olduğu 18 yıldır klasik anlamda burjuva devlet iktidarı gibi hareket etmekten kat be kat fazlasını yapmakta. Neyden fazlasını, nasıl yapmakta? Kapitalist sistem, Sovyetlerin çözünmesinden itibaren verdiği tavizleri hızlıca geri çekmesi ile birlikte kendi özüne yaraşır saldırgan, sürdüğü makyajı temizlemiş biçimde hırslı karakterini ortaya koyan bir üst aşamaya evrildi. Bu evrilmeler madalyonun bir yüzü olan bizler için zaten süren sömürü ve eşitsizlikten

farklı olarak bir de yoksunlaşmayı getirdi. Beyaz yakalılar denilen eğitim hayatını tamamlamış ve kafa gücünü kullanarak çalışan iş kolları, gittikçe proleterleşmeye başladı, hâli hazırda toplumsal cinsiyet eşitsizlikleriyle mücadele eden kadınlar bu yoksunlaşmayla birlikte iki yüz yıl önce elde ettikleri kazanımlardan kopartıldı. En basit hakları için mücadele ettikleri konuma geriletildi. (yaşam, kürtaj, boşanma vb.)

Bütün bunlarla birlikte öğrenci ve gençlik mücadelesi de aynı oranda yoksul ve yoksunlaştırıldı. Eğitimin gericileştirilmesi ile birlikte yeni nesillerin bilim, sanat, kültür ve sosyal konularda bütünlüklü bir yaklaşım ve vizyona sahip olmasının önüne geçildi. Kindar ve dindar bir nesil yaratma iştahıyla eğitimin katılımcılığı ve deneyseelliği yok edilerek sorgulamadan ezberleyen nesiller yaratılmak amaçlandı.

Geldiğimiz noktada üniversiteler dâhil olmak üzere gördüğümüz eğitimin bu düzenin devamlılığını sağlayacak kadrolar çıkartmaktan başka vizyonu kalmamaktadır. Öğrencilerin ne sosyalleşebilecekleri bir özgürlük alanı kalmış ne de ulaşım ve yetersiz ders kitaplarını telafi etmek için alınan

harçlık yetiştirebilecekleri halleri kalmıştır. Öğrenciler ne olmak istediklerini dâhi düşünmeye fırsat sağlanmadan hangi meslekten daha fazla para kazanabilirim düşüncesiyle girdikleri üniversitelerde okuyabilmek için bile işte çalışmak zorunda kalıyor. Çoğunluğa burs olarak çıkmayan “çay-simit” parası KYK ile binlerce öğrenci, on sekizli yaşlarına cebinde faizin de üstüne bindiği bir borç ile başlıyor. İşe girmek için deneyim, deneyim için ise işe girmek gereken bu anlamsız çarkta gençler, çok büyük bir yalnızlığa ve yoksulluğa itiliyor. Ülkenin aydınlık geleceği bir bütün halinde yurtdışı hayalleri kuruyor. Genç işsizlik tarihin zirvesinde ve istatistiklere iş arama umudunu kaybetmiş kesim dâhi eklenmiyor.

Başladığımız konuya geri dönelim. Tüm dünyayı kaplayan bu salgın hastalıkla birlikte hâli hazırda yaşamakta olduğumuz kriz derinleşmiş, bizleri yoksullaştırmaya doyamayan AKP almadığı önlemler, vermediği ücretli izinler, EBA sisteminin çökmesiyle birlikte açtığı okullar ve büyükşehirlerde kalabalığını azaltmadığı toplu taşıma araçlarıyla da bizleri yaşam hakkımızdan yoksun bırakmıştır.

Yaşanan bütün bu olumsuzlukların yanında tekrardan her madalyonun iki yüzü olduğunu hatırlamak gerekmektedir. İşçilerin, öğrencilerin, kadınların siyasete katıldığı ve kendi hayatları için söz söyledikleri alanlar ne kadar kısıtlanırsa bu alanlara karşı oluşan ihtiyacı karşılama mücadelesi bir o kadar artacaktır. Sonuçta insanların elinden ne kadar şey alırsanız onları, kaybedecekleri hiçbir şey olmayan neferlere dönüştürürsünüz.

AKP, belediye seçimlerinden, her depremde “Deprem vergilerimiz nerede?” hesabının sorulmasından, kendi içinde kaynayan sudan,

ara ara kabul edilmeyen istifalar çıkartan ve yönetmeye uğraş dâhi göstermediği pandemi döneminden dolayı belirli bir güç kaybetmiş olabilir. İnsanları ikna etmekte hiçbir dönemde olmadığı kadar ivmesiz. Ancak bu, AKP’nin yol yöntem bilerek usul usul seçim kaybedince gideceği bir tabloyu öngörmemizi sağlamasın. AKP ve en büyük müriti olduğu saray rejimi on sekiz yıldır bize niyetlerini açıkça göstermiştir. Oynadığı oyunda kaybedebilir, yıkılıp tarihin çöplüğüne de karışacaktır. Ancak bunu ateşkes ile mühimmat teslimi yaparak değil, en teknolojik silahlarından ayağındaki ayakkabısına dek çirkef ve kural bilmez şekilde savaşılar yapacaktır. Düşüşü büyük olacağı gibi düştükten sonra nasıl bir Türkiye’de olacağımızı da AKP’yi ne kadar sert ittiğimiz belirleyecektir.

Hayatımızın her alanında yaşadığımız bütün sorunların üretim atölyesi tek bir yer: Bu ucube düzenin kendisi. Birileri saraylarda sefa ve bolluk içinde yaşasın diye bizlerin elinden kendi ürettiklerimiz emeğimiz, dünyamız sömürülüyor.

Milyonlarca insanla birlikte yaşadığımız bu problemlerin çözüm formülü tek: Biz.

Kıvılcımı çaktırmanın ve saman alevi gibi büyümenin vakti geldi. Yarattıkları kriz altında kalacak olan onlar, bizler ise aydınlık ve güzel bir geleceğe tırnaklarımızla kazıya kazıya ulaşacak, hak ettiğimiz hayatları yaşacağız!

KADINA ŞİDDETLE MÜCADELE GÜNÜ

25 Kasım “Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” Ansızın akla gelen bir gün değil. Ardında büyük bir mücadele yatıyor.

25 Kasım, Dominik Cumhuriyeti'nde doğmuş Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden Clandestina Hareketi'nin öncülerinden olan Patria, Minerva ve Maria Mirabel kardeşlerin sistem tarafından katledildiği tarihtir. Mirabel kız kardeşlerin, diktatörlüğün askerleri tarafından, tecavüz edildikten sonra vahşi bir şekilde katledildikleri, utanç gününün ve insanlık ayıbının yıl dönümüdür.

Onlar son nefeslerine kadar mücadele ile kaldılar. Bu öyküleri usanmadan yazmak ve anlatmak, onları saygıyla anmak mücadelelerine gönül borcumuzdur. Aksi taktirde yaşamı her dönem zindan eden diktatörlerden nasıl kurtuluruz?

1960 yılının 25 Kasım'ında, Dominik Cumhuriyetinde bir uçurumun dibinde üç kadının cesedi bulunur. Bunlar Mirabel kardeşlerdir. Ertesi sabah gazetelerde bu ölümlerin bir kaza sonucu meydana geldiğini anlatan bir haber çıkar. Gerçek görüldüğü gibi değildir...

Mirabel kardeşler, ülkelerinde siyasal özgürlük için kararlılıkla mücadele ederek Latin Amerika'daki diktatör Rafael Leonidas Trujillo'ya meydan okur. Bu yüzden diktatörlük tarafından zulme uğrayarak pek çok kez hapsedilir ve en son olarak da 25 Kasım 1960 yılında arabalarından zorla indirilerek tecavüz ve işkenceyle katledilirler.

Mirabel kız kardeşlerden birinin kod adının Kelebek olmasından da esinlenerek; o günden sonra bu üç kız kardeş, gerek Dominik'te ve dünya da “Kelebekler” adıyla efsaneleşerek anılmaya başladılar. Onlardan geriye, şiddete karşı mücadele eden kadınların kararlılığı kalırken faşist diktatör Trujillo ise tarihin

çöplüğünde yerini almıştır.

25 Kasım 1981'den itibaren anılan gün 1999'da birleşmiş milletler tarafından 'Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü' olarak ilan edilir. O günden itibaren birçok ülkede kadınlar sokaklarda, meydanlarda erkek-devlet şiddetine karşı seslerini duyuruyor, mücadeleye çağırıyor.

Ataerkil kapitalist sistemin yarattığı eşitsizlikler, ayrımcılıklar, savaşlar derinleşerek devam etmektedir. Tüm dünyada devletlerin uyguladığı politikaları ve baskılarıyla kadına yönelik şiddetin önünü açmış ve boyutlarını arttırmıştır. Dünya ekonomik forumu, küresel cinsiyet uçurumu raporuna göre Türkiye 140 ülke arasında 131. sıradadır. "Kadın ile erkeğin fitratı eşit değildir!" diyen zihniyet, bu geriliği yeterli görmüyor olacak ki kadın düşmanı politikalarıyla, kazanılmış haklarımıza dönük saldırılarla var olan eşitsizliği her geçen gün daha da derinleştiriyor. Her üç kadından biri şiddetin en az bir biçimine maruz kalıyorken, şiddeti önlemek için daha etkin mekanizmalar oluşturmak yerine siyasal iktidar, 6284 No'lu Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi Yasasını yok etmeye çalışıyor.

Diğer yandan; namus, töre cinayetleri, erkek şiddeti, işkence medyada magazinleştirilerek sunuluyor. Şiddete uğrayan kadının ne zaman nerede olduğu, ne söylediği ya da nasıl giyindiği sorgulanıyor. Fiziksel, psikolojik ve cinsel şiddete uğrayan kadınların bunu hak edip hak etmediği tartışılıyor; kurbanlar suçlanıyor, suçlular “mağdur” ilan ediliyor. Şiddet, dinsel-geleneksel önyargılarla, cinsiyet ayrımcı politikalarla ve yasalar yoluyla meşrulaştırılıyor.

Bu memlekette tecavüz suçunu işledikten sonra “zaten bakire değildi.”, “bağırmiyorsa rıza göstermiştir.” diyerek ceza almayan veya takım elbise giydiği için cezası indirilen kadın düşmanları var. Gördüğü şiddetin, parçalanmış vücudunun izlerini paylaştığı için kamuoyunda mahcup edilmekten ve hatta mahkemeye takım elbiseyle geldi diye iyi hal indirimi alanlar var. Türkiye’de cinsel ve fiziksel şiddet vakaları her geçen gün artarken, bu davalara verilen kararlar akıllara durgunluk veriyor. Yasalar kadınları korumuyor.

Toplumsal hayatın tüm alanlarında; ev içinde, işlerde, sokakta, okulda erkek egemenliği vardır. Çalışabilir yaştaki nüfusun yarısından fazlasını kadınlar oluştururken, kadın nüfusunun önemli bir bölümü çalışmıyor.

Kadının rolü ve etkinlikleri erkek egemen sistemde daima ikinci plandadır. Sınıflı toplumlarda kadın cinsi sürekli olarak ikinci sınıf insan olarak ele alınmış, kadın erkeğin kölesi olagelmıştır. Sistemin saldırılarından en fazla nasibini alan kadınlardır. Ezen-ezilen sınıflar arasında yaşamın her alanında baş gösteren eşitsizlik kadın üzerinde, özellikle işçi-emekçi kadın üzerinde daha ağır yıkımlara yol açar. Aynı işte, aynı işi yaptıkları halde pek çok kadın erkek işçilerin ücretlerinin yarısını dahi alamazlar.

Özellikle kadınlar için esnek çalışma biçimlerinin ev ve aile sorumluluklarını daha iyi bağdaştırmalarına imkan vereceği öne sürülüyor. Bu söylemle aslında kadınlardan omuzlarındaki çocuk, yaşlı, hasta bakım yüklerini taşımaya devam etmeleri bekleniyor. Böyle seçenekler sunulurken kadınlar haklarını aramadıkça kimsenin vermeye niyeti olmayacaktır. Kadın üniversiteleri açılarak kadınları toplumsal yaşamın dışına itme çabaları her alanda kendini göstermektedir.

“Evet şöyle sembolik de olsa bayan milletvekillerimizden hiç olmazsa iki tanesini alalım.”, “Çalışıyorum diye anne olmayan kadın yarımdır.” sözlerini duymaya devam etmeyeceğiz. Bu zihniyeti yıkacağız. Devlet, kadına yönelik şiddetle bütüncül bir mücadele için kurumsal, mali ve eşgüdümlü yapılar kurmalı; etkili, kapsamlı ve birbiriyle koordineli politikalar oluşturmalı. Kadına yönelik şiddet için önleyici tedbirlerin alınmamasının hemen ardından

gerçekleşen kadın katliamlarına karşın, mahkeme heyetlerinin caydırıcı cezalar uygulamaması tedbirlerin alınmamasının devamı niteliğindedir. Mahkeme heyetleri bağımsız yapılarına istinaden caydırıcı cezalar vermelidir.

Bir kadının kaybedilişinin, katledilişinin ancak alternatif medya aracılığıyla öğrenilmesi, takip edilmesi ve faillerin ancak kitlesel eylemlerin sonucunda oluşan kitlesel basınçla yargılanabilmesi kabul edilemez.

Her 25 Kasım’da kadınlar şiddete karşı Türkiye’nin dört bir yanında sokağa çıkıyor, meydanları doldurup sarsıyor. Sokakların rengi isyana bürünüyor. Kimsenin sokağa çıkamadığı dönemde kadınlar taksimi binler ile dolduruyor. En etkili kadınları birleştiren platformlar sokaklar, meydanlar ve sonrasında sosyal medya geliyor.

Dünyanın en büyük adliyelerini yaptılar ama içine hukuk koymayı unuttular ki adalet sosyal medyadan sağlanılmaya çalışılıyor. Artık kurbanlar adaletle güvenmiyor adliyelere başvurmuyor. Her gün başka bir kadın için adalet platformu oluşturuluyor ardından seslerini sokaklara taşıyor. Adliyelere başvuran kadınlar, şiddet gördüğü kocaları ile barıştırmaya çalıştırılıyor, aylarca uzaklaştırma kararı beklerken hayatlarından oluyorlar. Bir kişi daha eksilmeyeceğiz diyerek şiddete karşı meydanlarda olan kadınlar birde polislerden şiddet görüyorlar. Daha fazlasını kaybedecek sabrımız yok, gücümüzü kazanacağımız haklarımıza harcayacağız.

Her altı dakikada bir kadının tecavüze uğradığı dünyamızda, her gün beş kadının şiddetten öldüğü ülkemizde emeğimiz için, geleceğimiz için, bedenlerimizin söz hakkının bizde olduğunu duyurmak için, cinsel ve sınıfsal sömürüye karşı evde, okulda, sokakta, çalışma alanımızda geç kalmadan daha gür sesle mücadele etmeliyiz. Mirabel kardeşlerin mücadelesine saygıyla...

Kelebekler; kadınların özgürce yaşaması için çırpıldılar kanatlarını, şimdi o çırpış tüm dünyada, her 25 Kasım’da ve mücadelemizin her gününde bizi arkamızdan iten bir rüzgar olmuş halde gücümüze güç katıyor!

Pandemi Günlerinde Eğitim: Önümüzü Göremiyoruz!

2020-2021 eğitim öğretim yılı yaklaşırken öğrenciler ve eğitim emekçileri tam bir belirsizlik içindeydi. Önce yüz yüze eğitime hazır olduğumuz söylendi, ardından bir aylık telafinin online olmasına karar kılındı. Eğitimin EBA'dan yapılacak olması herkes tarafından tepkiyle karşılandı; bilgisayara, tablete, daha da önemlisi internete erişimi olmayan öğrenciler ne yapacaktı? Bakanlık tablet dağıtılacağı, interneti olmayanların okullardan bağlanabileceği gibi somutlaştırılmayan muğlak açıklamalar yaparken; iktidarın tekelindeki medya da evine tablet yollanan çocukları, internet erişimi sağlanan köyleri göstererek işin sınıfsal boyutunun anti-propagandasını yaptı.

21 Eylül'de anaokulları ve 1. sınıfların haftanın 2 günü yüz yüze eğitime başlamasıyla birlikte bir kez daha eğitim eşitsizliği gün yüzüne çıkmış oldu. Ziya Selçuk'un okulunda metrekare başına düşen öğrenci sayısının iki -belki üç- katı devlet okulları için söz konusuydu. Sırf "Okulları açtık." diyebilmek için yol yordam düşünmeden okulları açan Milli Eğitim Bakanlığı 4-6 yaşında çocukların mesafe gözeteceğine, bütün gün maske takabileceğine ve ellerini yüzlerine sürmeyeceğine güvendi. Sadece eylül ayında 500 kadar öğretmen yeni tip CoronaVirüs'e yakalandı.

Bunun yanı sıra 5-19 yaş aralığındaki yaklaşık 17 milyon öğrenciden yalnızca 10.3'ü EBA'ya giriş yapabildi. EBA'ya giriş yapılamamasında bizce iki ana sebep var: öğrencilerin çok büyük bir kısmının gerekli donanımına sahip olmaması,

gerekli donanımına sahip öğrencilerin ise EBA'ya yoğunluktan ötürü girememesi. Bakan'ın yoğunlukla ilgili yaptığı skandal açıklamalardan önce değinmemiz gereken çok hazin bir olay var. İstanbul Esenyurt'ta 8 yaşındaki Çınar Mert kardeşimiz, internet bağlantısı yetersiz olduğu için babasıyla beraber komşudan hat çekerken 4. kattan düşüp hayatını kaybetti. 8 yaşındaki bir çocuk, eğitiminden sorumlu bakanlık yaşadığımız şartları tartmaktan aciz olduğu için öldü.

İkinci noktaya geçmek gerekirse; EBA'nın alt yapısı, sayısı ve sınıf düzeyi belli öğrencilerin girişini kaldıramayarak çöktü. Tekrarlıyoruz; bizim MEB'imiz tarafından bizim için geliştirilen EBA, sıra onu kullanmamıza gelince hata verdi. Bu önce siber saldırı zannedildi, ardından Ziya Selçuk tarafından siteye talep göstermemiz olumlu bir şey olarak nitelendirildi. Altını çizmekte fayda görüyoruz, Milli Eğitim Bakanı öğrencileri için hazırladığı sitenin yetersiz olmasını olumlu bir haber olarak karşıladı. Bugün ders dinlemek için siteye girdiğinizde, sistem sizi TRT'ye yönlendiriyor. Milli Eğitim Bakanlığının 2020 yılı bütçesi 177 milyar Türk lirası. Normal şartlar altında bu bütçe okulların her tür ihtiyacının giderilmesi, bakanlığa bağlı emekçilerim maaşları ve çevrimiçi eğitim platformu EBA'nın işletilmesine harcanıyor. Hepimizin bunca yıldır deneyimlediği üzere bugün Türkiye'de neredeyse hiçbir devlet okulunun fizikî şartları tam değil. Spor salonu olanın laboratuvarı yok, iyi kötü laboratuvarı olanın kaloriferleri çalışmıyor; kısacası MEB'in normal zamanlarda bile bütçesinin bu

kısmını neye harcadığı meçhul. Kaldı ki Mart ayının yarısından itibaren (kısmen) kapalı olan okullarda işletim masraflarının önemli ölçüde düştüğünü söyleyebiliriz. Okullara en ufak yatırım yapılmıyor, öğretmenler geçinmiyor, Bakanlığın en büyük projelerinden biri kabul edebileceğimiz EBA ise işe yaramıyor. Durum böyleyken 177 milyar Türk lirası tam olarak nereye harcanıyor?

Birçok okul en temel hijyen malzemelerinden bile yoksunken; hazırlık sınıfları, 9 ve 12. sınıflar tüm risklere rağmen okula devam ediyor. Buna karşın Ziya Selçuk'un özel okulunda dersler okul bahçesinde 8-10 kişilik gruplarla yapılıyor. Vaka sayılarına ulaşamasa da hemen herkes kendi okulundan birilerinin, öğretmenin, sıra arkadaşının, temizlik emekçisinin virüse yakalandığını duyuyor. Pandeminin başlarında Boris Johnson'ı örnek göstermek suretiyle yapılan "Virüs sınıf gözetmiyor." propagandasının gerçeklikten ne denli uzak olduğunu bir kez daha görmüş oluyoruz. Öyle ki Bakan, gerçeklikten ve hatta aynı kabinenin mensubu Fahrettin Koca'nın söylemlerinden bile o kadar kopuk ki bunca vakaya rağmen yazılıların yüz yüze yapılmasında ısrar ediyor. Liselerin sınav başarısıyla öğrenci almasının doğal sonucu olarak bir sürü öğrenci evlerinden uzakta (hatta kimi durumlarda başka şehirlerde) okullara kayıtlı. Yatılı okuyan yüz binlerce öğrenci sırf sınavlarına girmek için ailelerini, arkadaşlarını, öğretmenlerini ve beraber yolculuk ettikleri onlarca kişiyi riske atarak şehir değiştirmeye mecbur bırakılıyor.

Bir yandan kendimizin ve çevremizin sağlığını korumaya çalışıyoruz, bir yandan online eğitimle boğuşuyoruz, bir yandan da YKS'ye hazırlanıyoruz. Geçtiğimiz yıl AYT'de 12. sınıf 2. dönemden mesul değildik ancak bu yıl hibrit eğitim sebebiyle 12. sınıf müfredatından da sorumlu tutulabiliriz. Sınav konularına dair kesin bir açıklama yapılmadığı için eğitimciler ne öğretmeleri, bizler ise ne çalışmamız gerektiğini kestiremiyoruz. Eğitimde eşitsizliğin pik yaptığı şu günlerde farklı farklı sorunları farklı farklı şiddetlerde deneyimleyen milyonlarca öğrenci,

aynı sınava hazırlanıyoruz. 12. sınıf 2. dönem konusu olan "İntegral"den hem tableti olan, 8-10 kişilik sınıflarda aylarca ders yapabilmiş olan hem de EBA'ya girmek zorundan olan, kablosuz ağı aylık internet paketi derslere yetmeyen sorumlu. Belirsizlik, adaletsizlik, hastalık kaygısı, yavaş internet, donanım ve kaynak eksikliği gibi sorunlar arasında geleceğimizi şekillendirmeye çalışıyoruz.

Canımız ve geleceğimiz arasında seçim yapmak istemiyoruz. Hiçbir şey 'normal' değilken her şey normalmiş gibi onlarca kişi aynı sınıfta yazılı olmak, bu yazılılar için kilometrelerce yol gidip yüzlerce kişiyle bir yurdu paylaşmak; bir konuyu öğrenebilmek için TRT'deki 20 dakikalık derslere muhtaç olmak istemiyoruz. Çocuk yaşımda çalışmak zorunda oluşumuzu takdir eden bir bakan istemiyoruz. Yıllarca yapacağımız işi, geleceğimizi tek bir adam ve onun ne yapacağını şaşırmış popülist kurmayları belirlesin istemiyoruz.

Pandeminin güncel seyri ve öğrencilerin içinde bulunduğu şartlar göz önünde bulundurularak; öğrenci, eğitimci ve toplum sağlığını tehlikeye atmayacak adil bir eylem planı oluşturulmasını istiyoruz. Konu anlatımlarına, soru kaynaklarına, internete, bilgisayara erişebilmek; ders çalışırken kendi sağlığımız ve ailemizin sağlığından, geçiminden endişe duymamak istiyoruz. Biliyoruz ki siz uçan kaçır saraylarınızda öğrencilerin ne yaşadığından habersiz boş sandalyeden daha yararsız şarlatanlarsınız. Cebinizin genişlemesi için milyonları aç bırakıyor, geleceğimize bir sis bulutu gibi çöküyor ve yarından korkmamızı istiyorsunuz.

Biz önümüzü görüyoruz. Geleceğine çöktüğünüz gençlere tek bir gelecek planı bıraktınız: Sizi o tahttan indirmek!

Gücümüzün farkındayız, birleşerek kazanıyor, kazandıkça birleşiyoruz!

Proleteryanın Büyük Savaşçısı ve Önderi: Engels

Engels, şimdi ki ismi Wuppertal olan Almanya'nın bir kentinde dünyaya geldi. Tekstil sanayisi ile zenginleşmiş, burjuva sınıfına ait bir ailede dünyaya gelmişti. Babasıyla yaşadığı fikir ayrılıkları sebebi ile, Elberfeld'deki okulundan 1837 yılında bir yıl sonra liseyi bitirecekken okuldan alınarak Barmen'deki aile şirketine muhasebecilik yapmaya başladı. 1838 yılında Bremen' de çalışmaya başlayan Engels burada derinlemesine felsefeyi öğrenmeye başladı. Artık çok daha farklı fikirleri tanıyabileceği bir ortama giren Engels, hem işinde ki başarısıyla hem edebiyattaki becerisi ile sanat çevrelerine girmeye başladı. Bu dönemde farklı gazetelerde değerlendirme yazıları yazdı ve makale, şiir, dramagibi alanlarda eserler verdi. Telegraf für Deutschland gazetesinde Friedrich Oswald mahlasıyla yazılar yazdı. 1841 yılında bir yıllık gönüllü askerlik ile Berlin'e gitti. Bu dönemde de Berlin Üniversitesindeki felsefe derslerini takip etti. Buradaki Genç Hegelciler arasında yer aldı. 1842 yılında döneminin en göze çarpan burjuva muhalif gazetelerinden olan Rheinische Zeitung'da Prusya devletini ve yönetimini eleştiren bir yazı yazdı. 1842 yılında babası tarafından İngiltere Manchester'a gönderildi. Manchester'a giderken Köln kentindeki Rheinische Zeitung bürosuna uğradığı sırada ilk defa Karl Marx ile tanıştı. 1845 yılında İngiltere'de Emekçi Sınıfların durumunu anlatan bir makale yayınladı. Yine aynı yıl, Paris'te Karl Marx'ın editörlüğünü yaptığı Franco-German Annals adlı dergiye de yardım etmeye başladı. Marx Engels ile olan birebire temasının ardından onunla kapitalizm ile ilgili fikirlerinin çok uyuştüğünü fark ettiler. Marx, Engels'ten etkilenmişti ve beraber çalışmaya karar verdiler. Marx'ın 1845 başlarında Fransa'dan sürüldü ve ifade özgürlüğünü daha çok kullanabileceklerini düşündükleri Belçika'ya gittiler. 1845 ortalarında Engels, Marx'ı İngiltere'ye götürdü. Burada Engels, İrlandalı emekçi bir kadın olan

Mary Burns'le tanıştı ve beraberlikleri 1863 yılında Mary Burns ölünceye kadar devam etti. Engels içlerinde George Harney'in de olduğu Çartist hareket liderleriyle tanıştı. 1846 Ocağında Engels Marx'ı da yanına alarak Brüksel'e döndü. Burada Komünist Yazışma Komitesi'ni kurdular. Amaçları Avrupa'daki sosyalist liderleri bir araya getirmekti. Avrupa'da Engels birçok sosyalisti etkilemişti ve bu sosyalistler Engels'in fikirlerinden etkilenerek Londra'da bir toplantı düzenlediler. Komünist Birlik adı verilen yeni bir organizasyon oluşturdular. Engels buraya bir delege olarak katıldı ve eylem stratejisinin geliştirilmesine öncülük etti. 1847 yılında Engels ve Marx, temelini Engels'in Komünizmin İlkeleri adlı kitabına dayadıkları bir broşür çıkardılar. Engels'in amacı komünizmi daha anlaşılması kolay bir hale getirmekti. Komünist Manifesto adı verilen bu broşür 1848 Şubat ayında yayımlandı. Ama bunu yayımlamalarından hemen 1 ay sonra, Mart ayında, Engels ve Marx Belçika'dan sınır dışı edildiler. Köln'e taşındılar ve Marx'ın çıkaracağı Yeni Ren gazetesine ekonomik desteği Engels verdi. Engels, 1848 ihtilallerinde liderlik görevini almıştır. Bu devrimler bu denli büyük ilk sosyalist isyanlardı. Ve bu ayaklanma sonraki birçok komünist ayaklanmalara ilham kaynağı oldu. Engels Elberfeld'deki ayaklanmada aktif olarak bulundu. 1849 yılında İngiliz hükümetine, Engels ve Engels gibi birçok sosyalist liderin sürülmesi için dönemin başbakanı Lord John Russell'a baskı yapılmaya başlandı, ancak başbakan bunu reddetti. Zamanla Marx'ın ve ailesinin geçimini sağlayan Engels oldu. Marx'ın 1883'teki ölümünden sonra Komünistler artık Engels'e hem general hem de öğretmen olarak kabul ettiler. Engels, 1895 yılında Londra'da bir otel odasında tek başınayken çalışma masasında makalesini yarım bırakmış bir halde ölü bulundu. Ölüm sebebinin ise boğaz kanseri olduğu bilinmektedir.

DEPREM VERGİLERİ NE OLDU? TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

ENKAZIN ALTINDAN YOKSULLUK ÇIKAR

30 Ekim Cuma günü öğleden sonra İzmir’de yaşanan deprem sadece kentte değil, ülkede var olan sorunun üstündeki perdeyi kaldırıp gerçeği görmemize neden oldu. Birçok bina yıkıldı, yıkılmayan hasarlı bina sayısı da azımsanamayacak derecede fazla. Gelin en başından başlayalım: depreme dayanıksız yapılardan bahsedelim.. Her şeyin inşaat sektörünün insafına bırakılmış olması, görmüş olduğumuz üzere sorunlar dominosunu beraberinde getirdi. Daha fazla kâr etme uğruna insan canını hiçe sayanlar yüzünden en ufak sarsıntıda can kaybı yaşanıyor. Üstelik sorun sadece bu da değil. Var olan enkazların altından YOKSULLUK çıkıyor. Hiçbir zaman bir plazanın, gökdelenin, villanın yıkıldığı haberini alamazsınız. Genelde onlara göre para kazandıran, canının hiçbir kıymeti olmayan insanların, bize göre günümüzün ekonomik koşulları yetmezmiş gibi pandemi sürecinde artan yoksulluğun, çaresizliğin vurduğu insanların enkaz altında kaldığını görüyoruz. Bu durum akıllara bir soruyu getiriyor: “Deprem Vergilerine Ne Oldu ?” Her deprem sonrası sordüğümüz bu soru hiçbir zaman cevaplanmadı, üstüne gitmezsek de cevaplanmayacak. Bir afet planı dâhi çıkarmaktan aciz olanlardan bu sorunun şeffaf bir cevabını beklemek de komik olurdu. Afet

planı demişken değinilmesi gereken bir durum söz konusu: Enkaz bölgesinde çalışmalar sürerken, saniyelerin dahi çok değerli olduğu anda bir yaralıya telefonla ulaşılmışken konu hakkında bilgisi olmayan “kahraman” bakanımız sahneye çıkıyor ve telefonu alıp yaralıya bir şeyler söylüyor. Tabii bu “kahraman” bakan çok profesyonel pozlar vermekten geri durmuyor, hemen çevresinde ise kameralar çalışıyor ve bu trajikomik olay deprem zamanı olmayan afet planının özeti haline geliyor. Bu “kahraman” bakanımız ve türevlerinin gayretlerine rağmen bizler, İzmir halkı ile dayanışmak adına elimizden geleni yaptık. Bilinmelidir ki tüm olumsuzluklara rağmen her daim ülkenin dört bir yanında elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz, yapacağız. Batak üstüne kurdukları kontrolsüz yapıları sevgili halkımıza çok görenler, kanallarda “Depreme dayanıksız binalarda oturmayın.” diyorsa, bizler de onlara; o koltuklarda oturmayın, boş sandalye görevini sizden daha iyi yapıyor, diyoruz. Tüm bu yaşananlar öfkemizi artırıyor. Kaybedilen her canın hesabı sorulmalı, sormalıyız. Aksi takdirde daha çok ailenin ocağı rant, kâr uğruna sönecek.

İŞİN ASLI: İSTANBUL SÖZLEŞMESİ

En iyi kanunu eşcinsellik, cinsel yönelim, cinsel kimlik vs. olmadan da yapabiliriz. Yerli ve milli kanunlarla aile birliğinden yana olduğumuz için İstanbul Sözleşmesi'ne karşıyız."

"İstanbul Sözleşmesi (Madde 12/1) ile karı koca arasındaki rol ve sorumluluk ortadan kalkıyor ve aile bağları hasar görüyor. Aile yıkılırsa medeniyet yıkılır. Aile ve medeniyetimizi korumak için İstanbul Sözleşmesi'ne karşıyız."

Yukarıda Aile Bilim Kültür ve Eğitim Derneği Başkanı Adnan Kalkan'ın İstanbul Sözleşmesi'ne neden karşı olduğunu sıraladığı maddelerden birkaçını görüyoruz. Onların aslında neye karşı olduğunu biliyoruz.

Asıl biz kadın katillerini teşvik eden, suç işlediklerinde kaşına gözüne bakarak indirim uygulayan yerli ve milli kanunlarınıza karşıyız. Kadının mutfak robotundan değersiz görüldüğü, rol ve sorumlulukların hepsi sizin olabilir; biz kadını toplumdan soyutlamaya çalışan kadının çalışma hakkını elinden alıp ikincil vatandaş durumuna düşürüldüğü bütün medeniyetler ile sonuna kadar mücadele edeceğiz. Kadınlar, onlara biçilen toplumsal cinsiyet rolleri yüzünden her geçen gün öldürülürken, bir başka kadının uğradığı şiddeti görüp hali hazırda tehdit altında olan hayatı için daha çok korkuyorsa işte bunu korumak isteyen bugün siyasi manevralarınıza, eğilip bükülmelerinize ve akıttığınız salyalara karşı kadının ve LGBTİ bireylerin de yurttaş olduğunu söyleyen İstanbul Sözleşmesini savunacağız.

İşin aslını ilan ediyoruz: Yaşamdan uzaklaştırmaya, ezmeye, susturmaya çalıştığınız kadınların hayatını savunan İstanbul Sözleşmesi'ni canla başla savunmak

zorundayız çünkü her geçen gün adaletini aradığımız isimlere bir yenisi daha ekleniyor. Etrafımız sarılıyor. Şunu bilsinler ki tir tir titredikleri 25 Kasımlar, 8 Martlar onları her seferinde daha şiddetli titretecek ve sonunda sarayları başlarına yıkılacak.

Türkiye'de yaşayan her bir kadının sözleşmeyi okuması ve 25 Kasım da aramıza katılarak gücümüze güç katması dileğiyle...

"Bu sözleşmenin maksatları şunlardır:

- Kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve aile içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak;
- Kadınakarşı hertürlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına katkıda bulunmak ve kadınları güçlendirmek de dahil olmak üzere, kadınlarla erkekler arasında önemli ölçüde eşitliği yaygınlaştırmak;
- Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddetin tüm mağdurlarının korunması ve bunlara yardım edilmesi için kapsamlı bir çerçeve, politika ve tedbirler tasarlamak;
- Kadına karşı şiddeti ve aile içi şiddeti ortadan kaldırma amacıyla uluslararası işbirliğini yaygınlaştırmak;
- Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddetin ortadan kaldırılması için bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi maksadıyla kuruluşların ve kolluk kuvvetleri birimlerinin birbiriyle etkili bir biçimde işbirliği yapmalarına destek ve yardım sağlamak

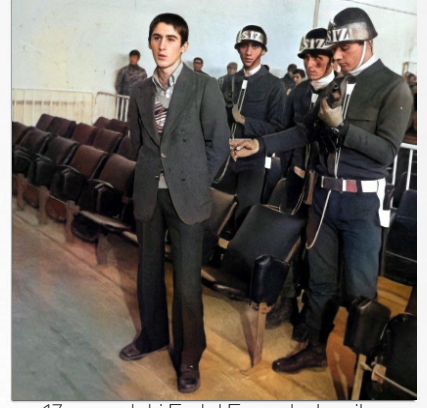
Tarafların söz konusu sözleşmenin hükümlerini etkili bir biçimde uygulamalarını sağlama amacıyla bu Sözleşmede spesifik bir izleme mekanizması oluşturulmuştur."

Türkiye'de Kadınlar seçme ve seçilme hakkını mücadeleleri sonucunda kazandı. **5 Aralık 1934**

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi yayınlandı. **10 Aralık 1948**

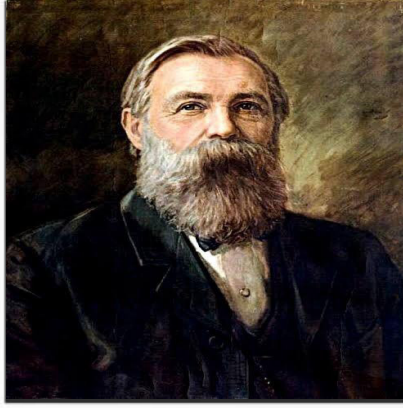

17 yaşındaki Erdal Eren darbeciler tarafından yaşı büyütülerek katledildi. **13 Aralık 1980**

Engelli yurttaşların toplumsal yaşama eşit katılımı için.

3 Aralık Dünya Engelliler Günü

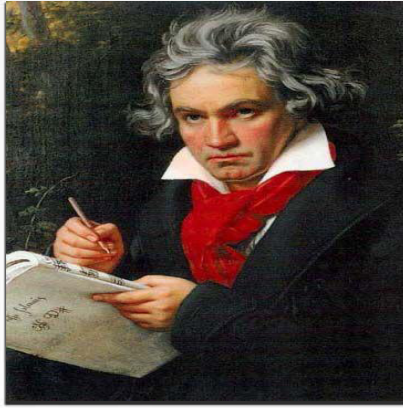
Proletaryanın büyük önderi, devrimci teorisyen **Friedrich Engels 200 yaşında**

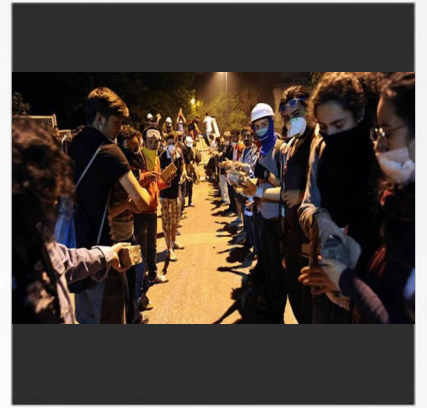
Fidel Castro Granma yatılıyla Küba'ya çıktı. **1956**

Galileo Galilei Neptün'ü keşfeden ilk astronom oldu. **1612**

Alman besteci Ludwig Van Beethoven dünyaya geldi. **1770**

Dünya İnsani Dayanışma Günü **20 Aralık**

Milyonlarca gencin
geleceği
iki dudağın arasında
olamaz.

TİP'e katıl, geleceğine
sahip çık!

 DEVRİMCI

**SOSYALİST
DEVRİMCI
GENÇLİK**